

На варті червоних кордонів Рад. Союзу

СЛАВЕТНІ РОКОВИНИ БОРОТЬБИ І ПЕРЕМОГ

Із статті пом. інспектора Кінноти тов. Косочова.

Серед численних бойових частин РСЧА, що їх ювілей широким відзначає Червона армія й пролетарська громадськість, одне з найпочесніших місць має належати 1-му кінному корпусу Червоної армії, що саме святкує свої славетні десятиріччя роковини.

Основним ядром корпусу була 8-а Червона (тепер перша) кінна дивізія. Поруч дивізії 1-ї кінної армії, історія народження, розвитку й бойових дій 8-ї Червоної кінної дивізії — тепер 1-го кінного корпусу, найтипівіша, найскрапніша й найкраща частина Червоної армії, що її бойова історія спричиняє захоплення трудящих РСРС і вимушену пошану від його ворогів.

Дивізія складалася поступово в процесі жорстокої боротьби з окремими загонів, сотень і полків добровольців, випробуваних і загартованих червоних партизанів — робітників і селян-наймитів, безмежно відданих владі рад, що нею керує комуністична партія. Командний склад частин 8-ї дивізії висувався, зростає із самої гушавини їхніх лав і був класово й політично близький бійцям-червонцям. Уся ця бойова маса, цементована комуністичними осередками, забезпечувала частинам 8-ї дивізії величезну згуртованість і лав, морально-політичну стійкість і нечувану бойову завзятість. Ось чому, коли на долю червоних козаків припадали найскладніші завдання, вони їх завжди виконували з незмін-

ним успіхом. Згадаймо початок провалу Денкіного походу на Москву восени 1919 року. Цей початок кінця Денкінінщини знаменували два різючі удари Червоної армії: під Вороніжем — кіннотою Буденного й під Арлом, — блискучим рейдом 8-ї Червоної дивізії на Фатеж та ст. Поніри. У наслідок — розвал і деморалізація кращих добровольницьких частин та їхній нестримний відступ до берегів Чорного моря.

Не менш блискучі сторінки до бойової історії Червоної армії записала 8-а кінна дивізія на польському фронті влітку 1920 року. "Окремі її бої і рейди в цей період — це чудові зразки оперативного й тактичного мистецтва.

Наприкінці радянсько-польської кампанії, поруч 8-ї дивізії, на бойовому полі з'являється її сестра 17-а (тепер 2-а) кінна дивізія, що не вважаючи на великі жертви, по-лицарському допомагала скрутною хвилиною частинам цілої армії.

Оперативно-політичну вагу бойових дій частин Червоного козацтва на польському фронті дуже яскраво характеризує заява колишнього начальника польської держави, тепершнього польського диктатора Пілсудського. Пілсудський каже, що "відколи почали зростати успіхи Червоної кінноти на фронті, зростала страшна тривога в глибокому тилу польської армії. За сотні миль широким чутки, що з'явилися червоної кінної роз'їзди й полки.

Наростала загроза, що створиться новий фронт — фронт громадянської війни". Безперечно є твердження про маневровий характер майбутньої війни, надто на радянських театрах, і, звісно, через це безперечно треба визнати не аби яку роль кінноти в цій війні.

Історія 1-го кінного корпусу Червоного козацтва — це гордість усієї радянської громадськості. Як і за славетних минулих літ, тепер, за десять

років, в арсеналі бойових засобів соціалістичної радянської країни 1-й кінний корпус Червоного козацтва — це гостре лево, готове кожної хвилини розтяти від плеча до сідла кожного, хто спробує зазіхнути на кордони Радянської землі.

Науку минулого, славетну історію 1-го Червоного кінного корпусу хай запам'ятають доibre всі хвальки, що бойовничо брязкають зброєю, скеруюючи її вистрі проти трудящих РСРС.

10 РОКІВ 1-ГО КІННОГО КОРПУСУ ЧЕРВОНОГО КОЗАЦТВА

Наказ Української Військової Округи.

7 вересня минує 10 років від дня організації 1-го кінного корпусу Червоного козацтва ім. ВУЦВКУ й ЛКСМУ.

У вирі громадянської війни частини корпусу високо тримали прапор революційної боротьби і в боях з ворогами пролетарської диктатури — білогвардійцями, білополяками й петлюрівсько-махновськими бандами дали незрівняні зразки героїзму та самовідданості. З революційною завзятістю частини корпусу розпочали мирне навчання. Дякуючи дружній, згуртованій роботі парторганізації, всього начальницького складу й козаків, перший кінний корпус має великі досягнення в бойовому та політичному готуванні частини.

Ці досягнення, свідчать, що частини корпусу на перший заклик комуністичної партії і радянської влади готові розчистити шляхи радянським кордонів від тих, хто намагався зірвати соціалістичне будівництво в нашій країні.

Вітаючи бійців та начальницький склад 1-го кінного корпусу з його десятирічним ювілеєм, Реввійськрада УВО закликає ще щільніше згуртуватися навколо комуністичної партії, ще з більшим ентузіазмом узятись до виконання перевиконання планів бойового готування.

Цього вимагають сучасні міжнародні обставини, що характеризуються нечуваним посиленням військової небезпеки, насамперед, упертим готуванням всевітньої буржуазної контр-революційної походу проти РСРС.

Хай живе Червона кіннота, що досконало опанувала сучасну техніку!

Червоним кіннотчикам треба бути напоготові!

Хай живе вождь і організатор Червоної армії — комуністична партія!

Тов. Командувач Війська УВО Цукачов.

Член Реввійськради Халанько.

КІНОТІЧКИ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ, ЩО СТОЯТЬ НА ВАРТІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

КОМІНТЕРН МОЛОДІ В БОЯХ З КАПІТАЛОМ

Світова економічна криза охоплює всі капіталістичні країни, включаючи колонії, надзвичайно загострюється класова суперечність між працею і капіталом, буржуазія шалено готується до нової війни, до нападу на Радянський Союз. Нове революційне піднесення зростає невпинно, у цьому світі.

Теперішній етап міжнародного революційного руху якнайгостріше ставить перед КІМ'ом, як загонком Комінтерну, величезне завдання більшої політичної активізації кола завоювання молодих кадрів пролетаріату на всіх континентах.

ЗАГОТОВУЄТЬСЯ БОРОТЬБА ЗА МОЛОДЬ.

Боротьба за молодь загострюється. Процес капіталістичної раціоналізації спричиняє залучення до виробництва нових верств робітничої молоді, що замінюють дослужившихся робітників.

Молоді кадри, не випробувані в боях, — дешева робоча сила, вигідніша капіталістам. Тим то зростає питома вага молоді в промисловості. Кілька цифр: в Англії перше на одного шахтаря був один підліток, тепер — 8. Заробітні платня робітничої молоді за однаковий робітничий час дорівнює третині заробітної платні дослужившого робітника. У Німеччині на заводах "Зорніц" і "Принц" звільнено 240 кваліфікованих токарів, а замість них взято двічіст. Завод Бекера на два тижні закрито, а потім проведено новий набір робітників — виключно молоді.

У Китаї — в легкій індустрії — 72% робітників молоді. У ряді галузей промисловості Польщі, Чехословаччини молоді становить понад половину всіх робітників.

Але поруч залучення молоді до виробництва зростає також безробіття молоді, бо криза загострюється, виробництво згортається й до мільйонної армії дослужившихся безробітних прилучаються також мільйони безробітної молоді. За приблизними підрахунками Виконкому Комуністичного Інтернаціоналу Молоді у цілому світі є 6 мільйонів безробітної молоді.

Все це спричиняється до зростання революційної активності робітничої молоді в класовій боротьбі, зокрема в страйковому русі. Часто робітничі молоді беруть ініціативу цієї боротьби та організує самостійні страйки.

МОЛОДЬ У СТРАЙКОВИХ БОЯХ.

Факти промовляють за себе: Активну участь бере молоді у руському локавті, в страйку південно-західної групи руських гірників та металургів 1930 р., у страйку маисфельдських гірників 1930 р., в лодзинському страйку текстильників, у страйку гірників Чехословаччини, в гапонському страйку тощо.

Самостійні страйки молоді проведено у Франції — 18 страйків, у Польщі — 7 страйків профшкіл, у Голландії — 3, у Німеччині — 11 страйків, у Чехословаччині проведено низку страйків економічних та один політичний з вимогою звільнити 5 заарештованих молодих робітників, що закінчилися перемогою — страйкерів та їхніх.

Молодь брала активну участь у масових політичних страйках 1 травня у Франції, Німеччині. Велику участь брала молоді у демонстраціях 6 серпня та 1 травня 1930 року.

У Німеччині загальна кількість учасників "Юнацьких днів" досягла — 100,000. У Чехословаччині проведено 2 Юнацькі дні (на великдень та на зелені свята). Юнацькі дні в Австрії, Швейцарії, Голландії, не вважаючи на нечисленність комсомольців, зібрали на демонстрації чимало робітничої молоді. Спортивний день в Ерфурті, з них майже 75% учасників робітничої молоді.

Все це — показники загострення класової боротьби в капіталістичних країнах, показники політичного активізму молоді та збільшення політичного впливу комсомолу.

Буржуазія, добре розуміючи збільшену питому вагу молоді на виробництві, а також, роль молодих кадрів, як резервів у майбутній війні, посилено активізується у завоюванні молоді на свій бік. Буржуазія шкоду, літературу та пресу, реєгно, буржуазне мистецтво, кіно, систему ріжноманітних буржуазних і реформістських юнацьких організацій (освітніх, туристських, військових) використовує на ідейне отруєння на виховання трудящої молоді в буржуазному дусі. Маємо ряд буржуазних "інтернаціоналів" молоді, що охоплюють мільйони трудящої молоді. Найважливіші серед них: Християнська спілка молодих людей — об'єднує 1,518,000 членів; Католицький інтернаціонал молоді — 2,880,000 членів. Стільки об'єднує й міжна-

родня спілка бойскавтів. Соціалістичний інтернаціонал молоді об'єднує 238,000, підтримує та запроваджує всі соціал-фашистські намагання соціал-демократії.

БОЮВІЙ ЗАГІН КОМІНТЕРНУ.

Комуністичний Інтернаціонал Молоді, як і дотепер протягом 11 років боротьби та роботи, є активна, революційна сила, бойовий загін бійців Комінтерну. У всій своїй боротьбі за більшовицьку, ленінську лінію Комінтерн секції КІМ'у додержували правильної політичної позиції, непримиренно борючись з троякістами, з правими й примиренцями, гартуючи комсомольські лави в боротьбі за ленінізм, проти опортуністів усіх гатунків. За ці роки, не вважаючи на жорстокі удари білого терору, на утиски буржуазії та соціал-фашизму, Комуністичний Інтернаціонал Молоді став міцно з'єднаною, ідейно-консолідованою міжнародною організацією, що за проведом комуністичних партій відважно бореться за справу комунізму.

Секції КІМ'у проводять боротьбу із зрадницькою реформістською бюрократією, з профіпакаха, беруть активну участь у страйках, у бойових виступах робітничої класи. Більш як половина секції КІМ'у працює незалежно, в підпіллі. У Чехословаччині комсомол працює напівлегально. У Німеччині заборонено бойову організацію Юнгфронту й готується заборона компартії та комсомолу. Величезну та невпинну роботу провадять французькі, італійські, шведські, грецькі, комсомольці й буржуазній армії та фальції, борючись проти милітаризму, поширюючи більшовицьку літературу, пропагуючи серію салдатів та моряків, розкладаючи середина буржуазну армію. Комсомольці показують себе справді смертельними ворогами імперіалістичної війни, готуючи перетворення імперіалістичної війни на громадянську, готуючись стати на оборону Радянського Союзу.

М. Мінан.

НА УКРАЇНІ ВСІ ПРАЦЮЮТЬ.

На Україні утворено бригади, що допомагають швидко наладуванню, прискоренню обігових вагонів і прискорюють постачання містам та заводам. Зважаючи на велику вагу цієї справи, Народний Комісаріят Освіти запропонував усім директорам середніх і вищих шкіл України організувати студентів добровільних ударних бригад влітку, що працюватимуть на транспорті у вільний від навчання час.

ЕРІХ МАРІА РЕМАРК На західному фронті без змін

Переклав з німецької мови Ж. Бургарт.

(54) (Продовження) "Ой, боже ж мій", — раптом гукаю я. "Що таке?" — питає сестра. Я ще раз поглядаю на ліжка. Воно вкрите спійско-білим полотном; не можна собі уявити, яким чистим полотном, на йому ще видно заглажені складки. Моя ж сорочка вже шість тижнів неправа і дуже брудна. "Що, ви не можете сами вилізти?" — питає стурбована сестра. "Може", — кажу я, обливаючись потом, — "але здійміть раніше постіль". "Навіщо?" "Я сам собі видаюся свинією. Я маю там лягти? Воно ж буде..." я вагаюся. "Трошки брудне" — питає вона, підбадьорюючи. "Це нічого не зашкодить; тоді ми його знову виперемо". "Ні, не те", — кажу я схвильований. Такого патиску культури я не витримаю. "Зате, що ви там у шпанах дежали, можна вам уже випрати простирadlo", — каже вона далі.

Я дивлюсь на неї, вона свіжа й молода, вимита, чепуренька, як усе тут — це розумієш, що це не для офіцерів лише, і почуваш себе моторошно і навіть трохи небезпечно. Але ця жінка проте кат, і примушує мене все сказати. "Це лише...", я зупинився, вона ж мусить зрозуміти, що я маю на думці. "Що ж таке?" "Через воші", — вигукую я нарешті. Вона сміється. "Треба, щоб вони тек зазнали крапих днів". Ну, тепер мені однаково. Я влізав до ліжка і вкриваюся. Чиясь рука барабанить пальцями по ковдрі. Фельдфебель. Він відходить з сигарами. Через годину ми помічаємо, що ідемо. Вночі я прокидаюся. Кроп теж ворухиться. Поїзд тихо котиться по рельсах. Все ще так незрозуміле: ліжка, поїзд, додому. — Я шепочу: "Альберте!" "Так". "Чи знаєш, де тут відхідник?" "Я гадаю, що ці двері там, праворуч". "Подивлюся". Темно, я намаюю край ліжка і хочу обережно спуститись. Але нога не має на що спертися, я починаю совгтатися, гіпсова нога не допомагає, і з тріском я падаю на підлогу. "До ліха", — кажу я. "Що, ти вдарився?" — питає Кроп. "Це ти мабуть чув", — гарчу я, — "мій череп..." В глибокій вагоні відчиняються двері. Сестра входить зі світлом і бачить мене. "Він упав з ліжка".

Вона слухає мій пульс, торкається до мого чола. "Але гарячки у вас нема". "Ні", — признаюся я. "Чи вам щось приснилося?" — питає вона. "Так щось", — унікаю я. Тепер знову лочється розпитування. Вона дивиться на мене своїми чистими очима; вона чудесна і чепурна, я ніяк не можу її сказати, чого я хочу. Мене знову підіймають вгору. Може ще добре скінчиться. Коли вона піде, я зараз знову спробую злізти. Коли б це була стара жінка, то ще можна було б її пояснити, але ж вона зовсім молода, найбільше їй 25 років; нічого не вдієш, я не можу її нічого сказати. Тоді Альберт мені допомагає, він не соромиться: нарешті, ця справа його не обходить. Він гукає сестру. Вона обертається. "Сестро, він хотів...", — але Альберт теж не знає, як висловитись далі бездоганно та пристойно. Поміж нас це всього одне слово, але тут, до такої дами... раптом він нагадує собі шкільні часи і закінчує без зупинки. "Він хотів би на двір, сестро". "Ах, так", — каже сестра, — "для цього йому не треба ж з гіпсовою перев'язкою злізати з ліжка. Чого ви хочете?" — звертається вона до мене. Я смертельно переляканий цим несподіваним өворотом; бо я не маю уяви про факхові назви цих речей. Сестра мені допомагає. "За малим, чи за великим?" "Цей сором! Я впріваю, мов малпа, і кажу збентежений: "Ну, отже за малим лише". Ну, мені ще трохи щастить. Я втримаю фляшку. Через декілька годин я вже не один, а вранці ми вже привичаємось і

не соромлячись, просимо, щоб нам треба. Поїзд іде повільно. Інколи зупиняється і виносить мерців. Він часто зупиняється. В Альберта гарячка. Мені не дуже погано; болють, але гірше те, що, мабуть, під гіпсовою перев'язкою завелась воші. Свербить жахливо, а я не можу похухати. Ми дрімлемо шліми днями. Краєвид тихо проходить повз вікна. На третю ніч ми в Гербесталі. Я чую від сестри, що на дальній станції Альберта залишать, бо в нього гарячка. "Куди іде цей поїзд?" — питаю я. "До Кельну". "Альберте, ми залишаємось вкуні", — кажу я, — "ось побачиш". При наступному обході сестри я затримую повітря, воно тисне мені в голову. Голова набрякає і червоніє. Сестра зупиняється. "Що, вам болють?" "Так", — стогну я, — "раптом заболіло". Вона подає мені термометра і йде далі. Але я не ходив би до Качинського в науку, коли б не знав, що робити. Ці салдатські термометри не розраховані на досвідчених військових: Річ у тому, що треба підняти живе срібло, тоді воно залишиться в токій рурці і не падатиме. Я суну термометра під паху, навскоси вниз і цюкаю постійно пальцем по ньому. Тоді я струшую його вгору. Так я досягаю 37.9. Але цього мало. Я обережно тримаю близько його сріника і доводжу до 38.7. Коли сестра повертається, я надуваюся, дишаю уривчасто, дивлюсь на неї впрямими очима, рухаюся неспокійно і шепочу: "Я вже більш не витримаю". (Далі буде.)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОСЛЮДИНОП-ТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" одиниий український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" одиниий діясно фармерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фармерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" одиниий журнал в українській мові для працюючої жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 50 центів на півроку.

"БОЮВА МОЛОДЬ" одиниий журнал в українській мові для української роб-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на новий часопис в журналі посилайте або на імя кожного часопису окрема, або на імя й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd.
Cor. Pritchard & McGray Sts.
Winnipeg, Man.